

Nr. 4.

Mai 1944.

1. Årgang.

FRIHETS RÅD

Vi nevnte i forrige nr. at hvis vi skal unngå at motstandsbevegelsen her heime blir svekket, må det utkrystalliseres en tydelig front. Vi skrev at de som hadde ledcrevne burde danne grupper innen yrket og søke forbindelse med andre, så en kunne førebu en mobilisering av heimefronten. Men en annen ting er like viktig og det er en effektiv sentralledelse som har evnen til å forberede aksjonene og gjennomføre dem. Det finnes grupper som til nå har arbeidet bra, men ettersom situasjonen spisser seg til vil vi gjerne få en ledelse som kan organisere motstanden bedre. Det skyldes mangl på ledelse at forretningslivet vårt er blitt ensrettet, at tømlegene i sin tid betalte kontingent, at advokatene sendte inn melding om sin kontorhjelp og det er av samme grunn at arbeidsfolkene må søke til tyskerne for å kunne leve. Og det skyldes svakhet i fronten at det tillates at norske arbeidsfolk jobber på spreng for å tjene store penger på økkordarbeid for fiender, et arbeide som forbereder drap av våre egne etter - og øker mulighetene for tysk terror. Dette er en skamplott på den norske arbeiderstand som en kraftig ledelse kunne ha hindret. Ryddes det hurtig opp i forholdene kan flekken vaskes vekk.

I Randstatene, Tsjekkoslovakia og Frankrike har vi sett hvorledes tyskernes mangel på reserver og arbeidskraft viser seg i svære utskrivninger til militærtjeneste og til militært arbeid. Hos oss var jo allede Arbeidstjenesten blitt satt inn i arbeid på militære flyplasser, og vi vet at det er bare et spørsmål om tid når vi blir mobilisert til arbeid for den tyske krigsmaskin og til kanonføde. Ethvert tilløp i den retning må møtes med alle de midler vi har til rådighet. Men skal kampen bli vellykket må den være grundig og forberedt, og dessuten må alle tvilsomme være isolert og få redde og egoistiske tvunget til å være loyale. Behovet for sentralledelse er selvinnlysende og kravet om et frihetsråd er kommet fram i pressen. I en avis er det sendt ut dette forslaget som vi siterer nedenfor. Det lyder:

- "1. Det opprettes et frihetsråd for heimefronten for å lede all motstand mot tyskerne og NS. Her følger en nøyere utredning om hvorledes rådet skal sammensettes og hvorledes det skal holde forbinnelsen med distriktene. Dette hører ikke hjemme i offentlig presse og utelates her.
 2. I frihetsrådet må der bare sitte personer som har deltatt i heimefrontens arbeid, er dyktige og politisk aktive patrioter, og som vil utdype et virkelig folkstyre på konstitusjonelt grunnlag.
 3. Frihetsrådet støtter seg på de brede lag av folket. Det blir arbeidet for at faglige og intellektuelle organisasjoner og grupper får en fast illegal ledelse i samarbeid med frihetsrådet.
 4. Frihetsrådet har regjerende myndighet på heimefronten i samforståelse ned regjeringen i London. Det bestemmer når og i hvilken utstrekning der skal settes i verk felles aksjoner, aktiv som passiv. Det gir rett til den fri presse.

dager. Det er et proletariat som ikke har armet å miste enn sine bomberom. Tysklands byer vil bli systematisk utslettet: Nasister, antinasister, umenneskene, krigjørene, fredelige borgere, alle vil bli redusert til det samme nivå av håpløs apati. Vel det er uten en linje; man kunne si at det er den eneste måten man kunne overtale kapitalister til å ødelegge Krunn. Det vil sannsynligvis ikke frembringe en kommunistisk revolusjon i den russiske betydning, som innebærer en organisert, bevisst utvikling av menn med sosiale ideer. Det vil snarere bety en demoralisering, et anarki som er det motsatte av kommunismen, men som i Hitlers hjerne lett går for å være bolsjevisme. Hitler har sikret rett når han sier at fortsattelsen av en slik bombing kombinert med de store folkevandringene og hungersnød i Europa vil ende i kaos og nihilisme, som er det logiske resultat av krig og fascismen.

Denne logiske katastrofe behøver ikke å inntreffe. Stalin har sagt at Tyskland må eksistere. Og der "fri tysker" lover fra Moskva at tyskerne vil få anledning til etter krigen å leve fredelig under et demokratisk styresett. Dette er Sovjets politikk. Det er grunn til å tro at Russland ikke har noe ønsker om å okkupere Tyskland, og at Stalin har det samme krigsmål for alle stater i Øst- og Sentraleuropa.

Russland ønsker "folkefront"-regjeringer, som er vennligsinnede mot Russland og som kan sluttet økonomiske og politiske avtaler med sine naboer.

... og bare her, ligger sjørøsen til å bygges et mere stabilt Europa og til å virkelig gjøre våre løfter om å holde de Forente Nasjoner sammen etter krigen. Hvis Stalin og Roosevelt og Churchill allerede nå kunne bli opige om en konstruktiv politikk i Europa i stedet for frasen om "betingelsesløs overgivelse", da kunne vi ha et bedre svar til Hitler. Frasen "betingelsesløs overgivelse" klinger bra nok, men den betyr intet. I braksis betyr den bare - set si vi i Italia - at de tilbudte betingelser ikke blir hverken diskutert eller offentliggjort. Hitler trekker et lettelses sukk over at det den gang ikke vil bli noe "isionisme". Alle tyskere vil slutte opp om ham til den siste slutt. Denne gale Samson skal få lov til å rive ned den europeiske sivilisasjons temmel-pillerer. Fascismen har vist seg å fortjene sin egen definisjon: "Det sosiale forfalls organisering". Det er ingen grunn til å demokratiet ikke skulle stille opp et skarpende alternativ.

DENNE AVIS ER DET NORSKE FOLKS EIENDOM. DU HAR DERFOR INGEN RETT

TEL. TIL INNTEGJØRE DEI: SEND AVISEN VIBERDE NÅ DU HAR LEST DEM,
HELDIGT FORSIKTIG MED HVEN DU LEVEREGDEN. Det er grunn
til å tro at Russland vil ikke plukke om i Europa ved land
og at Storbritannia ikke kan få sin makt tilbake i det sentrale
Europa.

Russland ønsker "fællesfront", ret i øjeblikket, hvilket givner
Rusland op, som kan slutte økonomiske og politiske aftaler med
 sine naboer.

5. Frihetsrådet har rett til å opprette domsutøvende organer, sammensatt av pålitelige nordmenn som dømmer i saker som reiser seg i forbindelse med krigen i heimlandet, inntil de regulære domstoler igjen kan tre i virksomhet.
6. Frihetsrådet skal, straks det er dannet, sende ut en redegjørelse for sitt virkefelt og sitt politiske grunnlag. Det altoverveiende politiske grunnlag må være:
 - a) Straks å gjennomføre en reisning av folkets enhetlige kampkraft mot fienden.
 - b) En effektiv matvareforsyning for sivilbefolkningen og kamp mot svarterbørspiser. Det gjennomføres en effektiv sabotasje mot tvangselveringen til tyskerne. Omfattende sabotasje av all registrering til arbeidsinnsats og forsyninger og krigsviktig industrivirksomhet som tyskerne har fordelt av.
 - c) Hensynsløs opprydding i all politikk som samarbeider med tyskerne og NS.
 - d) Å sørge for at alle opplysninger i forbindelse med stillingen omkring 9. april, vedtak av regjering og storting, rapporter og avtaler med andre land m.v. etter 9. april gjøres kjent for folket med en gang krigshandlingene mot tyskerne og NS, er avsluttet.
 - e) Å arbeide for at folket igjen får retten til sjøl å bestemme sitt politiske styre ved frie demokratiske valg så snart tyskerne er ute av landet.
 - f) At det blir ført en konsekvent og uavhengig fredspolitikk med de øvrige allierte.
7. Frihetsrådet samler alle militære grupper under en enhetlig ledelse som står under frihetsrådets myndighet.
8. Frihetsrådet har sammen med regjeringen i London den administrative myndighet under og etter krigen fram til folkevalgte representanter overtar regjeringsmakt og den utøvende myndighet.
9. Til finansiering av frihetsstriden på heimefronten opptas også et frihetslån. Lånet skal sanksjoneres av regjeringen som vanlig statslån.
10. Valg skal holdes snarest mulig etter at krigen i landet er avsluttet.

I det store og hele kan vi slutte oss til dette forslaget. Det gir garanti for at rådets medlemmer er demokrater. Et enkelt punkt kan diskuteres, og det er 6 e) om tidspunktet for valget etter at tyskerne er drevet ut av landet. Skjer valget umiddelbart etter at dette er skjedd, kan en risikere et valg som er sprunget ut av krigsstemningen. Det beste ville være å vente noen måneder til situasjonen er avklaret og folket blir innstillet på freden. Men denne ventetiden bør ikke strekkes ut over 6 måneder.

En ting som er meget viktig er at forbindelsen med den norske regjeringen i London er i orden. Det er en garanti for at det er ansvarlige folk som kommer inn i frihetsrådet. Londonradicen må gi uttrykk for sin stilling til opprettelsen av dette rådet, og regjeringen må hjelpe til å få de rette folk plassert.

En enhetlig ledelse av heimefronten er blitt et folkekrag. Vi må ha det skal vi kunne føre kampen videre. I den aller nærmeste framtid må London ha tatt standpunkt. Men hvorledes dette enn blir, så er det både vilje og styrke nok i heimefronten til å skape et frihetsråd så vi kan føre kampen på en effektiv måte, enten den nå blir fortsatt passiv eller tyskerne tvinger oss over i aktiv krig.

ANGREPET MOT LILLESTRØM.

Britiske fly gjekk til åtak mot Kjeller flyplass natt til laurdag. Det var mange fly med i angrepet, dei nemnes mellom 50 og 100. Dei kasta fyrist

ned lysbomber. Deretter fellde dei bomber som treffte den einaste hangaren som stod att. To barakker for tyske soldatar vart også sprengde i lufta. Kor mange tyskerar det var som let livet der er uvisst. Diværre gjekk norske liv tapt. Dette hadde sin særlege grunn. Tyske tanks kjøyrd i gatene under angrepet og skaut på flya. I Sørumsaga stilla tanksen seg høilt inn til husveggene og skaut. Flya svara sjølsagt med bomber. Dei såg berre luftvernellen og kunne ikkje vita at den kom fra den tettgrenzte utkanten av byen. Bombene traff fleire hus og 13 sivile misste livet. Det er typisk tysk atferd dette å gjøyme seg bak vergelause. Dei våger ikkje å stå fram i åpen kamp. Me har nett hatt det uhuggelege brotsverket i Bergen. Det er nemlegeit brotsverk å leggja ammunisjon inne i ein by berre for å berge den mot angrep. I Boltehaugen var eit veldig ammunisjonslager, hadde det gått, ville heile Bergen sprunge i lufta. I Oslo gjorde dei det på same måten. Også her lagra dei ammunisjonen inne i byen i den tru at ingen ville øydelegge det. Og så er dei så ansvarslause at dei ikkje ein gong tek sikkerhetsåtgjerder. Det var ei ulukke i Oslo, og det var ei ulukke i Bergen. Tyskerane har freista bæ stader å skjote skulda over på sabotører, men ingen trur på det. Ikkje ein gong tyskerane sjølv. Ein skulle tru at tyskerane ville hjelpe litt til å letta lidringa som dei har valda, men nei. Ikkje før var tusener vortne utan tak over hovudet før tyskerane beslagla heile strøk av byen og plaserte ein offiser i kvart hus. Det er ikkje underleg at dei aldri har kunna finna noko tysk ord som svarar til gentleman.

HEIMEFRONTENS KAMP.

I kampen mot nasismen har den norske heimefront hittil holdt på en passiv linje, og den passive motstanden har også ved flere anledninger vist seg meget virkningsfull. Vi har grunn til å være stolte av våre prester og andre, studenter og idrettsmenn. Deres innsats har hatt stor betydning for bevaringen av det demokratiske sinnelag i vårt folk.

Men situasjonen har forandret seg. I den senere tid har vi sett flere svakhetsstegn innan fronten - mange svikt og skuffelser, og rent bortsett fra det har våre kjempende ulykkesfeller i Frankrike, Jugoslavia, Hellas og Danmark gitt oss god grunn til å spørre: kan vi ikke gjøre mere?

I krigens sluttfase gjelder det sterkere enn noen gang at alle allierte krefter samles. Vi må gjøre en mer positiv innsats i krigen. Nå må vårt mål være å gjøre alt som kan svekke tyskerne. Kanskje vil vi før eller senere måtte gå aktivt til verks, kjempe med våpen i hånd - f. eks. i forbindelse med en invasjon. Men selv om det ikke kommer så langt har vi andre plikter og andre midler. Det er et faktum at hele vår industri, hele vårt næringsliv direkte eller indirekte står i tyskernes tjeneste og det er følgelig vår soleklare plikt å nedsette produksjonen. Det er en skam at norske entreprenører, ingeniører og arbeidere idag setter hele sin evne inn på å gjøre hurtig og godt tysk arbeide. De arbeider på akkord og tjener utvilsomt gode penger - men de forråder sitt land!

Sabotasje er vårt våpen - maskiner skal gå i stykker, arbeidstegninger missforstås, drivremmer hoppe av, arbeidet forsinkes. Sommel og forsømmelse er dyder.

Det blir meldt fra Warsjava at den polske gestaposjef oberst Rodewalt, er blitt skutt. Han er ikke den første i stillingen. Historien har gjentatt seg flere ganger, og hver gang er hundrevis av polakker blitt henrettet til straff. Allikevel melder øyenvitner at den polske befolkning slutter fullt opp om sentralledelsen som har iverksatt skytningen av de sadistiske nasister. Og enda en ting: det har vist seg at hver gang en av de høyere politisjefer i Polen er blitt drept har hans etterfølger i stillin-

gen opptrådt mere forsiktig. Av ren frykt har han tatt en mer human holdning, og henrettelsene har svart seg både når det gjelder liv og lidelser. Dette er et eksempel vi bør minnes, her hvor folk skriker over seg av frykt og forbitrelse når det blir øvet sabotasje eller en angiver blir henrettet. Vi må tenke mindre på følgene. Det er noe som er viktigere enn den enkeltes liv!

M I N N E D A G E R :

I disse dager er det fire år siden tyskerne bombet og utslettet den åpne by Kristiansund. Der fantes ikke militær i byen.

For to år siden var øya Tellevåg på Vestlandet utsatt for tyskernes sadistiske hevnlyst. To gestapofolk ble skutt og i den anledning ble alle hus på øya brent mens befolkningen måtte se på; alle husdyr ble slaktet. Mennene - i alt 110 ble sent til en tysk fangeleir hvor senere halvparten av dem er døde av tuberkulose; alle kvinnene ble satt i fangeleirer i Norge mens barna ble internert i barnehjem.

For et år siden gikk tyskerne til angrep på ghettoen i Warsjawa, da jødene satte seg til motverge overfor tyskernes systematiske utryddelseskampanje. Ikke et middel skydde nasistene i sine forsøk på å knuse motstanden. De tettpakkete bydeler ble bombet, og de dårlig vepnede jøder ble beskutt med maskingevær.

Tyskerne er sannelig de rette til å snakke om Katynskog og grusomhet.

HANDELSSAMKVEM MED RUSSLAND.

Handelen mellom Russland og Norge er et meget viktig etterkrigsproblem. U.S.S.R. er mulighetenes land, og med en dyktig utenrikspolitikk burde Norge ha stort utbytte av en sterkere kontakt med denne staten som har flere innbyggere enn U.S.A. Svenskene drøfter problemet. I en artikkel i G.H.&S skriver C.R.P.:

"Forutsetningene for å bygge opp de ødelagte industrianlegg i Russland er utrolig meget bedre enn etter forrige verdenskrig. Nå er det jo leveransekraftige råvarekilder og industrianlegg i Ural og Sibirien. Industrien i Leningrad og Moskva er stort sett i behold. Man har vunnet rike erfaringer av industriplaneringen i de to decenniene som er gått. Ukraines industri kommer til å bli bygd opp etter de mest moderne prinsipper.

I den første tiden kommer Russland til å ha et stort behov selv. Ukraina kan ikke levere de mengder av næringsmidler en har fått derfra på 1930-tallet, med en gang freden er der. Jordbruket må forskynes med maskiner og husdyrholdet må gjenreises. Dette kommer til å ta flere år. Når det gjelder oppbyggingen av industrien synes en å ha laget en tiårsplan. Dette antydes bl.a. av de russiske representantene som p.t. underhandler i Washington angående innkjøp av amerikanske varer etter krigen. Russerne ønsker å få kjøpt råvarer og maskiner i U.S.A. til et beløp av en milliard dollars om året i ti år.

Denne tidsperioden bør også gi den svenske industrien rike muligheter til handel med Russland. Disse transaksjonene bør være så meget lettere å ordne for vårt lands vedkommende, som Russland har store mengder råvarer og brensel å betale med, noe Sverige må innføre i alle fall. Noen større eksport av livsmidler fra Sverige kan en neppe rekne med. Men skulle det oppstå et visst svensk overskudd av flesk og smør, er det ikke usannsynlig at der kan være avsetning for det i Russland, noe som kan være verdifullt i framtida, da England sikkert ikke vil, og Tyskland ikke kan kjøpe svenske livsmidler. Det burde heller ikke være umulig f.eks. å importere bomull

fra Russland og levere tekstilvarer i bytte. Det har alltid vært knapt med tilgang på tekstilvarer i Russland. Og ettersom levestandarden høyner i Russland, stiger etterspørselen etter klar. Det bør også finnes muligheter for eksport av trevarer, masse og papir til Russland, selv om russerne nok kommer til å utnytte sine enorme skoger. På lengre sikt kan det endog tenkes at svensk jernmalm kan bli verdifull for russisk industri. Der er bra med kull ved de nordrussiske elvene og jernmalmen fra Narvik bør kunne skipes like lett dit som til Ruhrrområdet. Behovet for jernbane-materiell og høyverdig stål kommer også til å bli enormt og gi svensk føretaksomhet mulighet til transaksjoner på lang sikt.

Noen omfattende russiske vareleveranser til Sverige kan neppe ventes i de nærmeste årene. Først må de værste krigsskadene uthedres og det russiske næringslivet sette i stand til å kunne arbeide normalt igjen. Under de første tre-fire årene bør man derfor være innstilt på å levere varer til Russland på kredit. Forf. mener at Sverige er i stand til å yte meget stor kredit til Russland ..

Ettersom industrialiseringen skrider frem, kommer Russlands behov for svenske varer til å endres. Da bør det imidlertid finnes stadig bedre muligheter for å få avsetning for svenske kvalitetsprodukter på det russiske markedet. Sveriges varebytte er mest intensivt med de høgt industrialiserte stormaktene. Ved siden av disse gode gamle kunder burde Russland kunne spille en stadig større rolle i de kommende decennier."

Hva Norge angår, burde denne handel være enna mer naturlig. Handelen mellom Russland og Norge har utgått fra tradisjoner. Utetter hele forrige århundre var det en livlig handel mellom Vestlandet og de russiske østersjøbyene. Småbåter seilte østover med saltet sild og ført korn med tilbake. Og den nordlandske russehandelen er velkjent. Kunne vi få Russland interessert i vår klippfisk, vår hermetikk og andre fiskeprodukter, kunne vi kanskje få kompensasjon for de markedene som er tapt i konkurransen med New Foundland, Island og Færøyene. Riktignok har Russland verdens rikeste fiskebanker nord for Japan, men behovet for fisk skulle likevel være stort. Vår fossekraft burde kunne utnyttes til å foredle råstoffet. C.R.P. mente Sverige kunne få bomull og senne tekstilvarer tilbake. Dette burde være like lett for Norge. Norgessalpeter, som etterhvert hadde vanskelige avsetningsvilkår, burde kunne bli en eksportvare, gjødning må til om den svarte jord er aldri så god. En meget viktig faktor i vår økonomi er handelsflåten. Nå har Amerika bygget en meget stor flåte og det engelske imperium kommer antakelig til å øke sin i forhold til førkrigstonnasjen. Nå kan det vel hjelpe en del at Japans flåte antakelig blir sjaltet ut for en stor del. Men likevel skulle en tro at norsk skipsfart må se seg om etter nye chartere. Allerede før krigen var norske skip meget brukt i trelastfarten på Arkangelsk. Men ettersom den russiske industrien vokser seg stertere vil der ganske sikkert bli behov for tonnasje.

Handelssamkvemet mellom Russland og Norge kan meget godt ha preg av varebytte. Norge har nemlig sterkt behov for varer som Russland har overskudd på, f.eks. korn, olje og metaller. Med et godt forhold til Russland kan Norge få mye godt av dette lanus veldige reserver.

U n g a r n = Q a = f r i h e t e n =

Det er dannet et "ungarsk råd" i London med den tidligere ungarske president og regjeringsjef Karolyi som ordfører. Det skal lede alle demokratiske ungarske grupper i Storbritannia og Amerika. En motstandsbevegelse skal organiseres i Ungarn gjennom partisanavdelinger som skal samarbeide med Titos arme. Sabotasje skal foretas mot den under tysk kontroll stående

krigsmaskinen. De ungarske soldatene skal oppfordres til å gjøre mytteri og desertere til de allierte. Det skal sluttet fred med de allierte, og landet skal mobiliseres til kamp for å jage tyskerne ut av landet og sammen med de allierte knuse den tyske krigsmaskine.

F o r r e s t e r e n + q u i s l i n g :

Den norske regjering i London har underteknet en avtale med England, Amerika og Sovjetrussland. Her heter det at dersom krigen må føres inn på norsk territorium skal disse lands tropper ha rett til å gå i land i Norge eller overskride den norske grense. Den sivile administrasjon blir dog fra samme øyeblikk overtatt av representanter for den norske regjering, men i sammenset med ledelsen for okkupasjonsstyrkene. Sånnart krigshandlingene er over, overtar den norske regjering all makt. Denne avtalen er selvfølgelig en forholdsregel som krigen og framtiden gjør absolutt nødvendig. En tilsvarende avtale ble gjort mellom Tsjekkoslovakia og Russland, og der har vi også hatt anledning til å se hvorledes den virker. Da russiske tropper i april overskred den tsjekkiske grense, fulgte der samtidig med tsjekkisk siviladministrasjon, oppnevnt av Tsjekkoslovakias regjering i London. Den heiste det tsjekkiske flagg og trådte med en gang i funksjon.

Her har vi den reelle bakgrunn for den ordrike skremselpropaganda som i snart en uke har plaget det norske folk, etter ordre av 10 mai fra presse-direktoratet til alle norske aviser. Allerede i de første artikler er løgnene til å ta og føle på. Det heter bl.a.: "Sovjetsamveldet stiller no krev om å få opprette støttepunkter i Norge." Snart var avisene i gang med å utmale Katynskogen i Norge, deporteringer o.s.v. Svenske aviser ble sitert sannsynligvis i det håp at vi skulle stole mer på den ene kjeltringen enn på den andre.

Det var klart for alle at en slik systematisk og langvarig propaganda måtte ha en hensikt. Og mandag ettermiddag løftet quisling litt på sløret. I en tale holdt på universitetsplassen gjorde han ennå en gang sin portvin-slørte stemme til talerør for tyske interesser, ved hjelp av en løgnaktighet som tilmed overgikk alt det avisene har prestert i de siste dager.

Ganske frekt sa han bl.a. at Russland iflg. den nye avtale skal delta i forvaltningen av Norge til den lovlige regjering var dannet. I virkeligheten skal Russland bare delta i den militære administrasjon - som naturlig er. Videre snakket quisling om tvangen, løgnen, treldommen og terroren i Russland. (Tenk det! Her er nettopp 20 nordmenn henrettet av tyskerne på mindre enn en uke.) Endelig kom han til saken. Tyskland trenger materialer, arbeidsfolk og soldater. Uten å blunke sier han at Norge må innordnes under en planmessig samordnet ledelse i det nye Europa og at Norge må organisere og oppby alle krefter for dette nye Europa.

quislings tale kommer samtidig med opplysninger fra London om at der skal innføres arbeidsbok i Norge. Den skal tjene til registrering av all arbeidskraft i Norge og samtidig som legitimasjonskort. Der arbeides iherdig med denne saken i sosialdepartementet og i statspolitiet (!).

Begge disse tingene gir oss en pekepinn om hva vi har i vente. Den kommende tiden vil kanskje bli vår verste. Vi må være forberedt på at quisling uten å nøle senner norsk arbeidskraft til Tyskland. Han vil nok betenke seg på å senne nordmenn til østfronten, men han er en svak mann, og han må gi etter for ethvert krav fra tysk side. Et tysk krav om mobilisering vil senne vår beste ungdom som kanonføde til frontene. Nå må vi stå sammen. Vi må holde hodet klart, aldri la oss narre av nasistisk propaganda, hverken i den ene eller den annen retning - toppunktet av dumhet er å tro på skremselpropagandaen omkring Russland. Og vi må være forberedt på å sette oss til motverge overfor alle nye overgrep fra nasistenes side.

Gjør vi ikke det, sviker vi landet!

K R I G S O V E R S I K T :

Østfronten: Striden på Krim er nå slutt. Det har vært kostbart for aksetroppene. Tyskerne og rumenerne har mistet ca. 50 000 falne og 61 000 aksesoldater er tatt til fange. Aksetroppene har dessuten tapt 300 tanks, 3 000 kanoner, 600 fly og en mengde biler og lettere materiell. Under evakueringforsøkene mistet de 69 transportskip og 100 er skadet.

Utenom kampene på Krim har der vært hissige angrep fra tysk side mot de gode russiske utfallsstillingene ved Stanislavov. Disse har ikke ført til noen terrengforskyvninger. På hele den øvrige fronten har det vært ro. Men bak frontene er der en mektig oppmarsj og forberedelse til sommeroffensiven. Når den kommer er uvisst, men det er trolig at den kommer samtidig med invasjonen. Russerne har øket bombingen av byer bak fronten.

Italia: Natt til fredag åpnet general Alexander offensiven mot Gustavlinjen. Dette er en ypperlig befestningslinje som tyskerne har bygget inn i de bratte fjellene på høyde med Cassino. Bak denne linjen er der en ny befestningslinje som heter Adolf Hitler linjen. Den går ca. 10 km. bakenfor denne linjen.

Terrenget er meget vanskelig å ta seg fram i, så en kan ikke vente øyeblikkelige resultater. Ler deltar den 5te amerikanske armé, franske styrker og den 8de armé er ført over fra Adriaterhavet. Offensiven strekker seg vestover fra Cassinoområdet. Det lyktes merkelig hurtig å få hull på Gustavlinjen. Allerede mandag kveld meldtes det at tyskerne på flere steder hadde trukket seg tilbake mot Adolf Hitler linjen. Når de allierte gjennombrudd også her, ligger veien til Rom åpen. Kampene er meget intensive. Det gir et begrep om tyngden i offensiven når en hører at den ble åpnet med et bombardement av 2 400 kanoner. Flyene hadde hatt 2 700 utfall på ett døgn, og flåten bombarerer tyskerne fra sjøen. Blant de byer som er erobret er San Angelo, San Giorgio, Spigno o.a. Mandag middag var det bragt inn 3 000 fanger. I nordre Italia er velorganiserte motstandsgrupper meget virksomme med å sprengje jernbaner og overfalle mindre tyske styrker.

Jugoslavia: Tito melder at han nå har erobret halvparten av Jugoslavia. Hans tropper er meget sterke i Triestområdet. De står kloss i Laibach (Lubiana), og har omringet Agram (Zagreb). Lenger syd står de like utenfor Split, og har med støtte av britiske flåtestyrker gått i land på de store øyene utenfor kysten, som Ivar, Curzola, Mljet, Vis og andre. I Albania har de erobret Berati, Coritza og Elbasani, de tre største byene nest etter hovedstaden. Tito får støtte av britiske fly som også utfører transporter for ham.

Frankrike: Her er motstanden mot tyskerne øket. 175 000 mann er tilsluttet motstandsbevegelsen, og det er tildels kommet til større kamper med store tap på begge sider.

Luftoffensiven: Dag og natt bomber amerikanske og britiske fly mål på kontinentet. Det går ut over jernbanestasjoner og fabrikker. Det varierer fra 2 000 til 4 000 fly pr. døgn, og de møter liten motstand. Tyskerne har ikke råd til å sette inn jagere til forsvar uten under særlig gunstige forhold. Den tyske flyproduksjon er så liten at den kan ikke dekke tapene.

Det fjerne Østen: I Burma har stridene bølget fram og tilbake ved de to viktige byene Imphal og Kohima, men i det siste har de britiske styrkene fått overtaket og driver japanerne langsomt østover. Mandag ble det meldt at 20 000 kinesere hadde gått over grensen i Nordburma og kommet over elva Salween. De har tydelig til hensikt å søke å oppnå kontakt med de britiske styrkene som kommanderes av general Stillwell.

I Honanprovinssen har kineserne gått over Peking-Hankow banen på 4 steder.

I Filadelfia har det vært holdt en internasjonal arbeidskonferanse der de allierte og dessuten Sverige, Sveits, Tyrkia og Argentina har deltatt, i alt 41 stater. Dessverre deltok ikke Sovjetsamveldet. De har søkt å forberede et system av gjensidige forpliktelser uten at det går ut over de enkelte staters suverenitet. Hensikten har vært å prøve å fordele godene best mulig mellom statene, og å skape best mulige leveforhold for de enkelte innbyggere.

Unio er et internasjonalt informasjonsbyrå som er dannet i denne uken
18 stater har deltatt, deriblant Norge.

I England har regjeringen vedtatt antistreiksåtgjelder. Dette reiste Bewin en aksjon mot og det så ut som om det engelske arbeiderpartiet skulle spaltes, men det er siden kommet til enighet om spørsmålet.

N Y E O F R E .

Georg Osnes, Ferdinand Tjemsland, Arthur Waldemar Emanuelsen, Knut Haugnaland, Magnus Nilsen, Henry Viktor Larsen, Arnt Andersen, Georg Ingvar Nordbø, Martin Johansen, Lars Sandvik, Arne Laudal, Olaf Dyvik, Thorleif Tellefsen, Arne Bjørge, Knut Bø, Aamund Tveit, Johan Alfred Gøransen. Disse 17 er tyskernes siste ofre. De har gitt sitt liv for frihetens sak og vil ikke bli glemt.

Advokatene.

Etter at så mange advokater hadde sent inn fortegnelse over sitt juridisk utdannede kontorpersonale, har det en tid vært stille på den fronten.

Men i de siste dagene har nasistene begynt et nytt angrep mot dem som ikke har gitt seg. De har arrestert flere advokater og andre har drastjålet, d.v.s. de har beslaglagt formuen.

Nasistene har den fordelen i kampen mot advokatene at en så stor gruppe av dem har vist et veikt sinnelag og at de som er igjen er blitt isolert. Når krigen er over vil det være de advokatene som sto fast som har reddet standens ære, ikke de som av gammel vane fant krokveier og smutthull.

Mobiliseringsordren er kommet!

quislingenes bolsjevikhets har i dag kulminert i at tre årsklasser av Norges beste ungdom er innkalt til å gjøre aktiv tjeneste for sine fiender - tyskerne. Det lumske angrep gir skinn av at det skal være arbeidsmobilisering, men fra dette til aktiv krigsinnsats er ikke skrittet langt.

Ingen må melde seg ! Alle må være behjelpelige med at guttene unngår tyskernes og quislingenes fangarmer !

V E R S T E R K ! O G G J Ø R D E R M E D A N D R E S T E R K E !

V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V
V V V A N D O G H A N D L I N G V V V V V V V V V V V V V V V
V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V V

Nr.

Juni 1944.

1. årgang

DOKUMENT NR. 121

Lørdag, 10/6.44 stod det i alle avisene i landet en artikkel om dokument nr. 121. Da dette dokument ble lagt fram første gang i 1932 skulle det støtte Quislings altfor lett gjennomskuelige løgn. Dengang ble det bevist at dokumentet var bare et løst rykte og det var umulig selv for Quisling å oppspore kilden. Nå har han igjen tullet seg inn i altfor mange og dårlige løgner, og så prøver han å ro island på samme dokumentfalsum. Dokumentet er nå blitt 24 år gammelt, og i alle disse årene har han ikke kunnet finne noe mere graverende. Riktig nok legger han til noen nye løgner som :"2/3 av stortinget slo fast at Quisling hadde ført bevis for at ledende menn i den norske arbeiderbevegelse drev landsforredersk virksomhet o.s.v." Dette er fritt oppspinn. Tror forresten noen at venstre høyre og bondepartiet ville latt en slik enestående anledning til å skandalisere en politisk motstander gå fra seg uten å slå til? Høyforrederi er en alvårlig affære, men ingen ble tiltalt. Hva ble så igjen? Løgn på løgn som nå blir vevet inni et nytt lag av løgner og selvmotsigelser. Men når vi først er inne på denne skitne saken, så la oss se litt nærmere på den. Som kilde har vi brukt Nordahl Griegs artikkel i tidsskriftet "Veien frem" nr. 5, 1936, og avisene fra tiden.

Da Nansen skulle til Russland, ble Quisling valgt som hjelper fordi han var den eneste mulige som kunne russisk. Siden den gangen har Quisling stadig viftet med Nansen for å vinne tillit. Nansen selv var alltid reservert i sine uttalelser om Quisling. De som har lest Mansens bok: "Russland og Freden" vet at han forsto betydningen av den russiske revolusjonen. Hans rummelige syn påvirket nok Quisling, som er en svak natur og alltid underkaster seg de sterke personlighetene i sin nærhet. Men Quisling så også at kampen for og mot kommunismen var et maktspørsmål. Han hadde en enestående ergjerrighet og søkte straks forbindelse med ledende menn innen arbeiderbevegelsen. 1924 henvendte han seg til Martin Tranmel uten foranledning fra dennes side og sa at arbeiderbevegelsen trengte fysiske forsvarsorganisasjoner og som offiser mente han seg særlig skikket til å stille seg i spissen for dannelsen av røde garder, og han tilbød sin tjeneste. Tilbudet ble selvsagt avslått. (Se Trannmels innberetning til stortinget 10. juni 1932.) Men Quisling ga seg ikke. Våren 1925 hadde han en konferanse med Jacob Friis og Olav Scheflo, der han tilbød seg å gå inn i generalstaben for derved å kunne skaffe den revolusjonære arbeiderbevegelse viktige opplysninger. Heller ikke dette ble noe av utover det at Quisling skulle støtte kommunistbevegelsen med en artikkel. Den kom. I "Norges Kommunistblad" for 21/2.1925 står en artikkel av Vidkun Quisling. Han skriver bl.a.: I ingen av disse stater - Polen, Rumenien og Tsjekkoslovakiet - er ukrainerne hverken med hensyn til undervisning eller administrasjon så tilgodesett i nasjonal henseende som i Sovjetunionen." Quisling ville på død og liv ha røde garder. 1926 oppsøkte han Chr. Hilt og tilbød seg som medlem av den norske generalstab å bli norsk kommunistpartis militærorganisator og gav også muntlig et utkast til en militær organisasjon